

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van de eenheid Ondernemingen P van de Belastingdienst, op het bezwaarschrift van belanghebbende betreffende na te noemen aanslag.

1. Aanslag en bezwaar

1.1. Aan belanghebbende is met dagtekening 18 november 1999 voor het jaar 1997 een aanslag in de inkomstenbelasting en de premie volksverzekeringen opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 51.945.

1.2. De Inspecteur heeft, na daartegen van de zijde van belanghebbende gemaakt bezwaar, bij de bestreden uitspraak de aanslag gehandhaafd.

2. Loop van het geding

2.1. Belanghebbende is van bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het Hof. In verband daarmee is van belanghebbende door de griffier een griffierecht geheven van f 60. De Inspecteur heeft een verweerschrift ingediend.

2.2. De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgehad te Den Haag ter zitting van 7 november 2001, alwaar zijn verschenen belanghebbendes gemachtigde en de Inspecteur.

2.3. Van het verhandelde ter zitting is een proces-verbaal opgemaakt.

2.4. Het Hof heeft op 21 november 2001 mondeling uitspraak gedaan. De voor partijen bestemde afschriften van het proces-verbaal van die uitspraak zijn op 5 december 2001 per aangetekende post aan partijen verzonden.

2.5. Bij brief, ter griffie ingekomen op 11 januari 2002, heeft belanghebbendes gemachtigde het Hof verzocht de mondelinge

uitspraak te vervangen door een schriftelijke. Het daarvoor verschuldigde griffierecht ten bedrage van € 36,30 is tijdig voldaan.

3. Vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding en het ter zitting verhandelde is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en door de wederpartij niet of onvoldoende weersproken, het volgende komen vast te staan:

3.1. Belanghebbende heeft bij A N.V. een gemengde kapitaalverzekering - met polisnummer 001 - gesloten met als ingangsdatum 1 januari 1984 en als einddatum 1 januari 1999. Op 30 december 1983 is belanghebbende een geldlening van f 1.700.000 aangegaan bij B B.V. (hierna: lening I). Tot zekerheidstelling van deze geldlening heeft belanghebbende de rechten uit voornoemde kapitaalverzekering aan B B.V. overgedragen. Op 23 december 1999 is belanghebbende een geldlening van f 1.000.000 aangegaan bij C N.V. (hierna: lening II). Tot zekerheidstelling van deze geldlening heeft belanghebbende ten behoeve van de kredietverlener een pandrecht op de kapitaalverzekering gevestigd. Op 31 december 1998 is de kapitaalverzekering geëxpireerd en heeft belanghebbende ter zake daarvan een uitkering van f 1.639.431 ontvangen.

Ingevolge artikel 76 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (hierna: de Wet) werd de hierin begrepen rente niet tot de inkomsten uit vermogen gerekend.

3.2. Belanghebbende heeft voor het onderhavige jaar aangifte gedaan van een belastbaar inkomen van f 31.930. In zijn aangifte heeft hij een bedrag van f 37.348 opgenomen als aftrekbare rente betaald in verband met de financiering van de premies voor de eerdergenoemde kapitaalverzekering.

3.3. Bij de aanslagregeling heeft de Inspecteur de volgende correcties aangebracht:

rente van schulden	f 18.683 *)
drempel buitengewone lasten	f 932
telfout	f 400
totaal	f 20.015

en de aanslag vastgesteld naar een belastbaar inkomen van f 51.945. Na daartegen gemaakt bezwaar heeft de Inspecteur bij de bestreden uitspraak de aanslag gehandhaafd.

*) Dit bedrag kan als volgt worden herleid: f 37.348 (rente kapitaalverzekering) + f 1.335 (rente van overige schulden) -/- f 20.000 (het op grond van artikel 45, vierde lid, van de Wet maximaal in aanmerking te nemen bedrag)

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen

4.1. Het geschil tussen partijen vloeit voort uit een wijziging per 1 januari 1997 van de Wet, in het bijzonder de introductie van een nieuw vierde lid in artikel 45. Deze wijziging hield een beperking in van de mogelijkheid om rente als persoonlijke verplichting af te trekken, en wel, voor zover hier van belang, tot een maximum van f 5.000 (f 10.000 voor gehuwden). Bij wijze van overgangsmaatregel golden evenwel in 1997 verdubbelde bedragen, zodat in casu een maximum van f 20.000 geldt.

4.2. In geschil is het antwoord op de vraag of de door belanghebbende opgevoerde rente van f 37.348 moet worden aangemerkt als aftrekbare kostenrente als bedoeld in artikel 35 van de Wet - het standpunt van belanghebbende - of als persoonlijke verplichtingenrente als bedoeld in artikel 45, eerste lid, onderdeel f, van de Wet - het standpunt van de Inspecteur -.

4.3. Voor de standpunten van partijen en de gronden waarop zij deze doen steunen verwijst het Hof naar de gedingstukken.

5. Conclusies van partijen

5.1. Het beroep van belanghebbende strekt tot vermindering van de aanslag tot een, berekend naar een belastbaar inkomen van f 31.930.

5.2. De Inspecteur heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

6. Overwegingen omtrent het geschil

6.1. Artikel 25, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet bepaalt dat rente begrepen in kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering tot de inkomsten uit vermogen behoort. Uitgangspunt van de Wet is derhalve dat zodanige kapitaalverzekering een bron van inkomen is.

6.2. Artikel 76 van de Wet bevat - onder bepaalde voorwaarden - een vrijstellende bepaling voor de rente die in een kapitaalsuitkering uit levensverzekering is begrepen. Hierdoor behoort deze rente niet tot de inkomsten uit vermogen.

6.3. Desgevraagd heeft belanghebbende verklaard dat zijn handelwijze erop was gericht de rente begrepen in het kapitaal, dat op grond van de levensverzekeringsovereenkomst - bij ongewijzigde inhoud en gestanddoening ervan - zal worden uitgekeerd, op grond van artikel 76 van de Wet onbelast te genieten. Vaststaat dat die rente onbelast is genoten.

6.4. Hoewel de Wet het bronkarakter van de kapitaalverzekering vooropstelt, is naar 's Hofs oordeel een overeenkomst van levensverzekering waarbij een kapitaal is verzekerd niettemin geen bron van inkomen indien deze overeenkomst zodanig is vormgegeven dat zij voldoet aan de in de voormelde vrijstellende bepaling gestelde voorwaarden. In het onderhavige geval doet zich deze omstandigheid voor.

6.5. Op grond van het voorgaande moet worden geoordeeld dat de rente, in 1997 betaald ter financiering van premies voor deze levensverzekering, niet voldoet aan de definitie van het begrip "aftrekbare kosten" in artikel 35 van de Wet omdat de in de kapitaalsuitkeringen begrepen rente niet behoort tot de inkomsten waarop laatstbedoeld artikel ziet. Het gelijk is derhalve aan de Inspecteur.

6.6. Het vorenoverwogene leidt tot de slotsom dat het beroep ongegrond is.

7. Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

8. Beslissing

Het Gerechtshof verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is vastgesteld op 29 maart 2002 door mr. Van Rijnberk, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier Lader, ter vervanging van de mondelinge uitspraak van 21 november 2001.

(Lader)

(Van Rijnberk)

aangetekend aan
partijen verzonden:

Ieder van de partijen kan **binnen zes weken** na de verzenddatum van deze uitspraak beroep in cassatie instellen bij de Hoge Raad der Nederlanden. Daarbij moet het volgende in acht worden genomen:

1. Het instellen van beroep in cassatie geschiedt door het indienen van een beroepschrift **bij dit gerechtshof** (zie voor het adres de begeleidende brief).
2. Bij het beroepschrift wordt een kopie van deze uitspraak gevoegd.
3. Het beroepschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:
 - de naam en het adres van de indiener;
 - de dagtekening;
 - de vermelding van de uitspraak waartegen het beroep in cassatie is gericht;
 - de gronden van het beroep in cassatie.

De partij die beroep in cassatie instelt is griffierecht verschuldigd en zal daarover bericht ontvangen van de griffier van de Hoge Raad. In het cassatieberoepschrift kan worden verzocht de wederpartij te veroordelen in de proceskosten.